

Concluzie

A. Aplicație

Elevii tăi tocmai au terminat de discutat ce a făcut Cristos pentru ei și care sînt beneficiile rezultate în urma acceptării lui Cristos. Dă fiecăruia care dorește prilejul de a-L accepta acum pe Isus Cristos.

Cere-le membrilor clasei tale să se roage cîteva minute în tăcere. Înainte de a începe această rugăciune, cere cuiva să citească Ioan 3:16-17. Îndeamnă pe fiecare necredincios prezent să-I ceară lui Dumnezeu să-l ierte și să-l împace cu Sine.

Cere acum cuiva să citească 1 Ioan 5:11, 12. Aceste versete se referă la siguranță. Cei care cred că sînt credincioși, dar care totuși se luptă cu nesiguranța în problema mîntuirii, vor găsi aici ajutor. Înainte de a te ruga, citește Ioan 16:24. Asigură-i pe membrii clasei că Dumnezeu vrea să răspundă rugăciunilor lor în această dimineață.

După o perioadă de rugăciune făcută în tăcere, cîntați o strofă din *Mărețul har* sau dintr-o altă cîntare care să fie potrivită pentru lecția de astăzi.

În timp ce membrii clasei se pregătesc de plecare, fii atent la nevoile lor spirituale. Oferă-te să discuți în particular cu aceia care doresc lămuriri suplimentare cu privire la problemele discutate în lecția de astăzi.

B. Rugăciune

Dumnezeule Tată, îți mulțumim pentru împăcarea noastră cu Tine, făcută posibilă prin Isus Cristos. Îți mulțumim că prin moartea Lui de pe cruce ai pus mîntuirea la îndemîna tuturor. Îți mulțumim că ai plătit un astfel de preț încît noi putem să avem pace cu Tine. În Numele lui Isus, Domnul nostru. Amin.

C. De ținut minte

Din veșnicii, Dumnezeu a hotărît ca, prin credința în Cristos Isus, să împace lumea cu Sine.

LECȚIA 4

Cum crește Trupul lui Cristos

Textul lecției: Efeseni 4:1-7; 11-16

Contextul biblic al lecției: Efeseni 4:1-16

Efeseni 4:1-7; 11-16

1. Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o,
2. cu toată smerenia și blîndețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste,
3. și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.
4. Este un singur Trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.
5. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.
6. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.
7. Dar fiecăruia din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Cristos.
11. Și El a dat pe unii apostoli; pe alții proroci; pe alții evangheliști; pe alții păstori și învățători,
12. pentru desăvîrșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea Trupului lui Cristos,
13. pînă vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Cristos;
14. ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vînt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire;
15. ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Cristos.
16. Din El tot Trupul, bine încheșat și strîns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.

VERSETUL DE AUR: „Ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Cristos“ (Efeseni 4:15).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Taina Evangheliei, Efeseni 3:1-6.
- M. Chemarea și nădejdea lui Pavel, Efeseni 3:7-21.
- M. O viață care merită să fie trăită, Efeseni 4:1-6.
- J. Daruri pentru Biserică, Efeseni 4:7-16.
- V. Daruri diferite, 1 Corinteni 12:4-11.
- S. Darurile sînt necesare, 1 Corinteni 12:12-26.
- D. Umilința creștină, Romani 12:3-8.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii să descopere căi concrete prin care să-și folosească darurile pentru a-i edifica pe alți credincioși.

PLANUL LECȚIEI**Introducere**

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult
- I. Calități necesare pentru a trăi în unitate (Efeseni 4:1-7)
- II. Daruri care ne dau imbold spre țel (Efeseni 4:11-13)
- III. Creșterea spre maturitate (Efeseni 4:14-16)

Concluzie

- A. Înzestrați
- B. Creșterea
- C. Aplicație
- D. Rugăciune
- E. De ținut minte

Introducere**A. Să înțelegem Biblia**

Epistola către efeseni (alături de Epistolele către filipeni, coloseni și Filimon) este una dintre cele patru epistole scrise din închisoare. Aceasta a fost scrisă în jurul anilor 60-62 d.Cr., după cea mai mare probabilitate în timp ce Pavel era cu domiciliu forțat în Roma (vezi Faptele 28:30).

De fapt, expresia „în Efes” din Efeseni 1:1 lipsește din câteva dintre cele mai vechi și mai bune manuscrise ale Bibliei în limba greacă. De aceea, mulți dintre cercetătorii Bibliei susțin că Epistola către efeseni a fost inițial o circulară trimisă de Pavel mai multor biserici din Asia Mică și că până la urmă ea a ajuns să fie asociată cu Efesul.

Efesul, un oraș care în timpurile nou-testamentale număra aproximativ 300.000 de locuitori, era așezat aproape de țărmul apusean al Asiei Mici (Turcia de astăzi). Cel mai important port de coastă al Asiei Mici era Miletul

(vezi Faptele 20:16, 17), situat la aproximativ 55 de kilometri depărtare de Efes. Pavel a petrecut trei ani lucrînd la Efes (Faptele 20:31). Aici s-a întîmplat că aproape a izbucnit o răscoală a breslei argintarilor. Templul Dianei, sau Artemis (Faptele 19:27, 34), zeița cu mai mulți sîni, a fost „de patru ori mai mare decît Partenonul dedicat zeiței Atena” (E.M. Blaiklock, *Cities of the New Testament* — Orașele Noului Testament). Mai tîrziu, Timotei a fost postat la Efes (1 Timotei 1:3), cum, de fapt, a fost și apostolul Ioan, care a scris o epistolă bisericii din Efes (Apocalipsa 2:1-7).

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Unul dintre cuvintele folosite astăzi în mod abuziv este „împlinire”. Vorbind din punct de vedere psihologic, este important ca adulții să ajungă la „împlinire”. De exemplu, viața de căsnicie a fost concepută de Dumnezeu ca o formă de împlinire (Genesa 2:18). Cu toate acestea, deseori, diferite persoane aleargă la mirajele împlinirii de sine („puțuri crăpate, care nu țin apă”, Ieremia 2:13).

Adevărata împlinire este un produs secundar al urmării scopurilor lui Dumnezeu (Matei 6:33) și al căutării fericirii altora. Într-un anumit sens, adevărata împlinire își are originea în negarea împlinirii noastre egoiste (Luca 9:23). Totuși, paradoxal, în timp ce ne folosim darurile în cadrul Trupului lui Cristos și spre folosul acestuia, ajungem la destinația pe care o numim „împlinire”.

I. Calități necesare pentru a trăi în unitate (Efeseni 4:1-7)

Leonardo da Vinci a scris: „Cei care se dedică practicii fără știință [sau teorie] sînt ca și marinarii care se avîntă în largul mării fără cîrmă și fără busolă... Practica trebuie întotdeauna să se întemeieze pe o teorie sănătoasă” (*The Renaissance* — Renașterea). Tot așa, pentru Pavel, doctrina (Efeseni 1-3) și datoria (Efeseni 4:6) sînt „cele două aripi ale unei păsări, cele două vise ale unei bărci, cele două ace indicatoare ale unui ceas” (Ian Macpherson, *The Burden of the Lord* — Povara Domnului). La răscrucea din Efeseni 4:1, Pavel trece în mod vizibil de la teoria privitoare la doctrină la trăirea de fiecare zi.

Ca și o mamă cu brațele întinse, Pavel își cheamă copiii spirituali să „umble”. În Efeseni 4:1-7 este accentuat faptul că credincioșii trebuie să umble în unitate creștină. Așa cum găsim în versetul 3, ei nu trebuie atît de mult să fabrice o unitate, cît să mențină unitatea produsă de Duhul lui Dumnezeu.

Totuși, ca să mențină unitatea generată de Duhul, ei trebuie să cultive anumite daruri ale Duhului (v. 2). Prima dintre aceste calități este „smerenia” sau „umilînța”. William Barclay a remarcat faptul că cuvîntul grecesc folosit aici „este de fapt un cuvînt pe care credința creștină l-a inventat” (*The Letters to the Galatians and Ephesians* — Epistolele către galateni

și efeseni). Motivul pentru aceasta este faptul că grecii nu au admirat „umilința”. Pentru ei, a fi umil era ca și cum ai fi fost sclav. Totuși, dacă sîntem gata să fim, literalmente, slujitori unii altora, unitatea este mai ușor de realizat.

Alături de „smerenie” (v. 2), este necesară și virtutea „blîndeții”. Barclay a observat faptul că filozoful Aristotel a definit virtuțile ca fiind calea de mijloc, dintre două extreme. Așadar, pentru Aristotel blîndețea a fost punctul de mijloc între prea multă mînie și prea puțină mînie.

Împreună cu blîndețea vine *îndelunga răbdare*, care înseamnă să rabzi pentru o perioadă lungă și să suporti o sumedenie de lucruri care vin din partea altor oameni.

Pe scurt, cum poate fi realizată unitatea fără „dragoste” (v. 21)? Această dragoste nu înseamnă să-ți placă doar de cineva, un magnetism imediat. Dimpotrivă, Charles Ryrie a definit-o ca fiind o căutare a celor mai bune lucruri în cineva și pentru cineva. Înseamnă să tratezi pe acele persoane cu același respect cu care Dumnezeu le tratează. Făcînd așa noi contribuim atît la realizarea unității cît și la realizarea păcii.

În mod ciudat, cuvîntul „unitate” se găsește în Noul Testament numai în Efeseni 4:3 și 13 (deși ideea se găsește și în alte locuri). În timp ce versetele 1-3 reprezintă chemarea la unitate creștină, versetele 4-6 scot în relief natura și baza acelei unități. Mulți vor să dilueze învățătura în scopul de a realiza unitate organizatorică, dar nu aceasta a fost poziția lui Pavel.

Versetele 4-6 conțin cîteva lucruri care constituie principiile de bază ale unității noastre:

- „un singur trup, un singur duh”;
- „o singură nădejde”;
- „un singur Domn, o singură credință, un singur botez”;
- „un singur Dumnezeu și Tată al tuturor”.

Este interesant că, în ce privește ordinea, Pavel trece de la a treia Persoană a Trinității („Duhul”), la prima Persoană a Trinității („Tatăl”). E.K. Simpson a observat că același aranjament apare în 1 Corinteni 12:4-6 (*Commentary on the Epistles to the Ephesians and Colossians* — Comentariu asupra Epistolelor către efeseni și coloseni).

Există o ironie în faptul că în timp ce *botezul* este unul dintre factorii care au rolul de a-i uni pe creștini, confesiunile religioase se angajează în controverse aprinse cu privire la modul corect de efectuare a botezului. De asemenea, comentatorii dezbateau dacă Pavel a avut aici în gînd botezul în apă (Matei 28:19) sau botezul Duhului (1 Corinteni 12:13).

Cu privire la cele trei expresii din Efeseni 4:6, „mai presus de toți”, „prin toți” și „în toți”, Augustus Strong remarcă faptul că panteismul se

oprește la ideea că Dumnezeu este „prin toți”; misticismul se oprește la ideea că Dumnezeu este „în toți”; deismul se oprește la ideea că Dumnezeu este „mai presus de toți”. Dar creștinismul le afirmă pe toate trei (*Systematic Theology* — Teologie sistematică).

Dacă Dumnezeu este „în toți”, cum se manifestă Dumnezeu în toți credincioșii? Contextul care urmează ne indică faptul că o modalitate prin care Dumnezeu s-a manifestat în credincioși ia forma darurilor spirituale. De aceea, începînd cu versetul 7, Pavel a trecut de la „un singur trup” (din v. 4) la „fiecare” din acel trup (v. 7).

Ralph Martin a intitulat paragraful Efeseni 4:7-12 „Darul lui Cristos și darul Bisericii” (*New Bible Commentary: Revised* — Noul comentariu biblic: ediție revizuită). Dumnezeu dă daruri, dar conținutul fiecărui pachet este diferit.

Tema lansată în Efeseni 4:7 este elaborată mai departe în versetele 8-10. Deși aceste versete nu fac parte din textul nostru din săptămîna aceasta, ne-ar fi de folos să înțelegem cîte ceva din acest material de legătură.

Verbul „i-a fost dat” din versetul 7 a adus în mintea lui Pavel o secvență retrospectivă a Psalmului 68:18 (citată în Efeseni 4:8), deoarece aceasta a conținut cuvîntul „daruri”. Cei mai mulți cuceritori militari au venit acasă cu pradă de război. De exemplu, Alexandru cel Mare a avut obiceiul de a „împărți prada de război cu soldații săi” (James Kelso, *An Archaeologist Looks at the Gospels* — Cum privește un arheolog Evangheliile). E.K. Simpson a sugerat că „aplicația principală a pasajului din Psalmi are legătură, fără îndoială, cu capturarea de către David a acropolei ierusalimite și cu înălțarea triumfală a chivotului pe muntele Sionului” (*Commentary on the Epistles to the Ephesians and Colossians* — Comentariu asupra Epistolelor către efeseni și coloseni). În același fel în care David s-a ridicat și a împărțit prada soldaților săi, tot așa și Cristos Cel înălțat „a dat daruri” Bisericii Sale.

Poate că cineva s-ar fi așteptat ca înălțarea lui Cristos să fi lăsat Biserica cu un pămînt golit de Cristos, dar de fapt noi avem un univers plin de Cristos (Efeseni 4:10). Acest Cristos înălțat este Cel care dă daruri.

Întrebarea 1

Cît de practică este doctrina?

(Răspuns) S-ar putea ca unii oameni care pun accent pe aspectele doctrinare să nu fie practici, dar dacă gîndirea determină comportamentul, atunci gîndirea doctrinară are un profund caracter practic. Pavel a fundamentat ultimele trei capitole din Efeseni pe primele trei capitole.

Una dintre doctrinele pe care le-a tratat Pavel a fost „unirea Duhului” (Efeseni 4:3). Ce ar putea fi mai practic decît ca oamenii să se înțeleagă unii cu alții? Această unitate este fundamentată pe unitatea Dumnezeirii.

Prin contrast, noi nu trebuie să fim ca niște păpuși care repetă ca un

ecou aceleași expresii. De unde știm lucrul acesta? Din doctrina Trinității (v. 4-6). În unitatea Dumnezeirii există personalități distincte.

Întrebarea 2

Ce fel de calități duc la unitate creștină?

(Răspuns) Calitățile care stimulează *altruismul* (opusul egoismului) și umilința duc la unitate. Dintre acestea putem aminti „smerenia și blîndețea“, „îndelunga răbdare“ și „dragostea“ (Efeseni 4:2).

Întrebarea 3

Cere unitatea creștină să gîndim și să acționăm la fel?

(Răspuns) Nu. Dumnezeu a dat diferite daruri diferiților indivizi. Pe lângă aceasta, Dumnezeu este suficient de mare ca să încorporeze diferențele în propria Sa ființă, ca o Trinitate într-o unitate.

Întrebarea 4

În ce constă schimbarea în gîndirea lui Pavel, din Efeseni 4:1-7?

(Răspuns) Dumnezeu v-a chemat să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea Lui (v. 1). Voi vă purtați într-un mod vrednic de chemarea Lui cu ajutorul calităților enumerate în versetul 2. Aceste calități contribuie la păstrarea unității Duhului (v. 3). Această unitate ia forma unei unități doctrinare (reflectată în cele 7 puncte din versetele 4-6). În timp ce Trupul lui Cristos este „unul singur“, în cadrul acestui singur Trup, fiecăruia i-au fost date daruri diferite.

II. Daruri care ne dau imbold spre țel (Efeseni 4:11-13)

Fiecăruia credincios „harul i-a fost dat“ sub forma unui dar spiritual (Efeseni 4:7). Cristos Cel înălțat „a dat daruri“ Bisericii Sale (v. 8). Printre ele sînt daruri de îmboldire, daruri catalizatoare — oameni înzestrați al căror rol este acela de a-i face pe ceilalți indivizi cu daruri din biserică să-și folosească darurile. În versetul 11 sînt menționate patru categorii de oameni cu daruri. Scopul darurilor lor este amplificat în versetele 12 și 13.

SISTEMELE PRINCIPALE ALE TRUPULUI. Ray Stedman (în revista *Body Life* — Viața trupului) a comparat cele patru categorii de oameni înzestrați cu daruri din Efeseni 4:11 cu patru dintre cele mai importante sisteme ale trupului omenesc. Prima categorie o formează oasele și mușchii. Tot așa, apostolii sînt parte din „temelia“ Trupului lui Cristos (Efeseni 2:20). Fără un sistem osos solid, am avea un corp sub forma unei mase gelatinoase.

Sistemul nervos are rolul de circuit electric al trupului. Tot așa, prorocii au acționat deseori așa încît au avertizat Biserica, sau, mai ales, au înviat și stimulat Trupul lui Cristos.

Întocmai după cum sistemul nostru digestiv ia materia care nu este

asemănătoare corpului (adică mîncarea) și o transformă așa încît aceasta devine o parte reală a trupului, tot așa evangheliștii aduc în Trupul lui Cristos noi elemente.

Pastorii și învățătorii funcționează ca și sistemul nostru circulator, punînd la dispoziția organismului hrană care hrănește întreg trupul și acționează ca un agent de curățare.

Pe lista din 1 Corinteni 12:28, 29 Pavel a menționat trei din cele patru daruri catalizatoare. În Efeseni 2:20 sînt amintite primele două din ele. În Faptele 1:21, 22 vei găsi condițiile pe care trebuia să le îndeplinească un apostol. În ce privește prorocii, R.C.H. Lensky a scris: „Numai Agab și fiii lui Filip sînt, de fapt, menționați în Noul Testament ca aparținînd acestei categorii“ (*The Interpretation of St. Paul's Epistles to the Galatians, Ephesians, and Philippians* — Interpretarea epistolelor sfințului Pavel către galateni, efeseni și filipeni).

În Noul Testament, Filip este numit „evangelist“ (Faptele 21:8; vezi și 8:5), deoarece el a fost un mesager (*angelos*) al Evangheliei (*euangelion*). Filip a dus mesajul cel bun al lui Dumnezeu și a avut rezultate semnificative. Pavel i-a spus lui Timotei: „Fă lucrul unui evangelist“ (2 Timotei 4:5).

Lui Israel, Dumnezeu i-a spus: „Vă voi da păstori“ (Ieremia 3:15). În Marcu 6:34, Isus a văzut poporul fiind „ca niște oi care n-aveau păstor“; de aceea, El „a început să-i învețe multe lucruri“. Isus a îndeplinit aici rolul de Păstor-Învățător. Tot așa, mulți comentatori cred că în Efeseni 4:11 Pavel nu s-a referit la două categorii separate de oameni înzestrați cu daruri („păstori și învățători“), ci la un singur grup: păstori-învățători.

Aceste patru categorii de oameni înzestrați cu daruri ar putea fi asemănați cu o bilă de biliard care izbește alte bile în scopul de a le rostogoli spre pungi. Traducerea Williams a versetului 12 subliniază scopul multiplu al darurilor pe care Dumnezeu le dă Bisericii: „Pentru echiparea imediată a oamenilor lui Dumnezeu în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea Trupului lui Cristos“.

În prima fază, țelul păstorului-învățător este acela de a-i pregăti pe credincioși să fie slujitori ai Evangheliei — da, slujitori ai Evangheliei! Un slujitor al Evangheliei este un credincios care slujește, și toți credincioșii trebuie să slujească. Cuvîntul pentru „desăvîrșire“ a fost folosit în scrierile medicale antice cu referire la punerea la loc a membrilor fracturate. În Matei 4:21 același cuvînt grecesc se referă la „repararea“ mrejelor. Termenul se referă la lucrarea de pregătire pentru punerea în funcțiune a unui lucru. Tot așa, pastorii-învățători trebuie să-i instruiască pe credincioși cum să „funcționeze“.

Ultima fază a acestei edificări spirituale este unitatea și maturitatea în Biserica lui Cristos (Efeseni 4:13). (În versetul 3 unitatea este deja realizată;

în versetul 13 se tinde spre unitate.) Întocmai după cum „o anumită statuie cioplită de Polyclitus a câștigat din partea Greciei culte ramura de palmier [care corespunde medaliei de aur de astăzi, n.tr.], fiind calificată drept lucrare de artă desăvârșită“ (E.K. Simpson, *Commentary on the Epistles to the Ephesians and Colossians* — Epistolele către efeseni și coloseni), tot așa Pavel a vrut ca toți credincioșii să dea dovadă că sînt la „înălțimea staturii plinătății lui Cristos“ (v. 13).

Întrebarea 5

Conform celor scrise în Efeseni 4:11-13, care este rolul pastorului?

(Răspuns) Dacă înțelegem că pastorul-învățător este o singură persoană, printre datoriile lui este și aceea de a-i învăța pe alții. Această învățătură trebuie să ia forma instruirii tuturor membrilor bisericii „în vederea lucrării de slujire“.

Întrebarea 6

Cum trebuie să acționeze credincioșii sau „sfînți“?

(Răspuns) Ei trebuie să-și folosească darurile (v. 7, 8), și în acest fel să se angajeze în acțiuni de slujire, așa încît Trupul spiritual al lui Cristos, Biserica, să fie edificat (v. 12).

III. Creșterea spre maturitate (Efeseni 4:14-16)

Ce înseamnă să fii matur din punct de vedere spiritual (v. 13)? În versetul 14 Pavel arată pe scurt cum nu trebuie să fie un credincios matur; în versetul 15 el arată cum trebuie să fie un credincios matur; iar în versetul 16 el descrie cum trebuie să funcționeze împreună toți credincioșii maturi.

A fi adult înseamnă a lăsa în urmă comportamentele și însușirile caracteristice copilăriei. Imaturitate înseamnă instabilitate. Copiii și adolescenții sînt caracterizați prin fantezii și prin schimbarea bruscă a preocupărilor, dar adulții trebuie să fie mai stabili.

Tot așa, din punct de vedere spiritual, starea de adult înseamnă să nu „plutim încoace și încolo, purtați de orice vînt de învățătură“ (v. 14). Ca și o corabie care plutește fără direcție, ca și cum ar fi o plută de undiță, unii credincioși aleargă de la o confesiune la alta și mereu descoperă cîte un „adevăr“ nou pe care trebuie neapărat să-l „împărtășească“ cu alții.

Pavel a știut ce înseamnă să fii pe o corabie în larg, la cheremul vîntului, și fără îndoială că a văzut corăbieri începători cărora li s-au luat banii „prin viclenia oamenilor“ (v. 14). Cuvîntul pentru „viclenie“ (*kubeia*, de la care avem cuvîntul „cub“) este „o metaforă pentru zaruri măsluite“ (E.M. Blaiklock, *A Commentary on the New Testament* — Un comentariu al Noului Testament). (Lenin a spus odată: „Noi trebuie să ne folosim de orice șiretlic, de orice șmecherie, de orice truc, de orice perfidie, de orice metodă ilegală, de orice tănuire și de orice camuflare a adevărului“.)

În contrast cu tendința copiilor de a se lăsa controlați și amăgiți (v. 14), credinciosul trebuie să dea dovadă de o atitudine matură (v. 15). Expresia „credincioși adevărului“ (în original, „a spune adevărul“, n.tr.), are în realitate un înțeles mai larg decît se pare; William Hendriksen a tradus expresia prin „aderînd la adevăr“ (*Ephesians* — Efeseni).

Ralph Martin a făcut următoarea observație în legătură cu versetul 15b: „Creșterea [zugrăvită aici] pornește de la Cap și se îndreaptă spre Cap; acest paradox izbitor ar trebui să ne pună în gardă și să nu ne așteptăm la o analogie reușită și logică între Trupul lui Cristos și trupul omenească“ (*New Bible Commentary: Revised* — Noul comentariu biblic: ediție revizuită).

Versetul 16 continuă analogia anatomică. Ilustrația este aceea a unui trup sănătos, care funcționează normal și bine coordonat. Așa cum a observat F.E. Marsh, o ființă omenească „are în jur de 250 de oase minunate legate împreună prin ligamente, printre care se află treizeci și trei de vertebre ale șirei spinării, șaizeci și patru de oase ale membrilor superioare, douăzeci și patru de coaste, douăzeci și două de oase ale craniului, toate făcute să contribuie la alcătuirea unui întreg organic“ (citată în *Structural Principles of the Bible* — Principii structurale ale Bibliei). Așa cum traduce William Hendriksen ultima parte a versetului 16, aceste părți diferite funcționează „după... capacitatea fiecăruia în parte“ (*Ephesians* — Efeseni).

Întrebarea 7

În ce fel l-a ajutat pe Pavel experiența lui personală să illustreze adevărul?

(Răspuns) Din cele (cel puțin) patru naufragii, Pavel și-a adunat material pentru a ilustra furtunile de natură doctrinară, care puteau să-i tulbure pe creștini (v. 14). Fanteziile generate de vînturile instabile de învățătură îi pot face pe cei din biserică să „naufragieze“ (1 Timotei 1:19).

La bordul corăbiei, Pavel a văzut, fără îndoială, un fel de joc cu zaruri („viclenia oamenilor“, Efeseni 4:14), în care cei ce-l jucau s-au folosit de șiretenie ca să-i înșele pe cei neinițiați.

Întrebarea 8

Dă dovadă de dragoste un credincios care se reține de la a-l critica pe bună dreptate pe un alt credincios?

(Răspuns) Pavel nu a spus: „Rețineți-vă de a spune adevărul din pricina dragostei pe care trebuie să o arătați“, ci el a spus: „Să fim... credincioși adevărului, în dragoste“ (Efeseni 4:15, în original, „să spunem adevărul în dragoste“, n.tr.). Cei mai mulți se sfiesc și se dau înapoi cînd trebuie să se confrunte cu cineva în dragoste, nu din grija pentru binele persoanei cu care trebuie să se confrunte, ci pentru că le este frică de confruntare.

Concluzie

A. Înzestrați

Din nefericire, cuvântul „înzestrați” este folosit astăzi frecvent ca un termen cu un domeniu restrâns de aplicabilitate. De exemplu, educatorii vorbesc de copii „înzestrați”, referindu-se la o parte a grupului de copii.

Acest exclusivism contrastează cu modul în care Biblia folosește cuvântul (Romani 12:3-6; 1 Corinteni 12:4, 7). Întocmai după cum „oricine” din Ioan 3:16 înseamnă că mântuirea este pentru toți cei care cred, tot așa „fiecăruia” din Efeseni 4:7 înseamnă că darurile spirituale li se aplică tuturor credincioșilor.

Pune-le elevilor tăi următoarele întrebări:

- Știi tu care este darul tău spiritual?
- Simți că ai un rol important în viața globală a acestei biserici?
- Crezi că structura acestei biserici încurajează folosirea darului tău?

Sugerează-le elevilor tăi următoarele trei trepte. Prima: *definește darurile*. Citește listele ce cuprind daruri spirituale din Romani 12, 1 Corinteni 12 și 1 Petru 4. Poți să spui în cuvintele tale ce înseamnă fiecare dar?

A doua treaptă: *descoperă-ți propriile tale daruri*. Pe lângă faptul că știi ce daruri ai, trebuie să fii gata să experimentezi. De exemplu, cum poți să știi dacă ai darul de a-i învăța pe alții, dacă nu te înscrii niciodată la un curs de instruire a învățătorilor sau nu accepți niciodată să încerci să predai o lecție? În cartea lui Peter Wagner *Helping Your Church Grow* (Cum să-ți ajuți biserica să crească), îți este pusă la dispoziție o listă de 125 de întrebări care au menirea să-i ajute pe credincioși să-și descopere darurile spirituale.

A treia treaptă: *dezvoltă-ți darul*. Întocmai după cum un pianist nu ajunge la performanță fără ore întregi de exersare, tot așa unele daruri se dezvoltă numai folosindu-le foarte mult. Ce trepte poți parcurge în săptămîna aceasta ca să-ți dezvolti darul pe care ți l-a dat Dumnezeu?

Întrebarea 9

Cum credeți că vrea Dumnezeu să vă folosiți darurile spirituale?

(Răspuns) Răspunsurile elevilor vor fi diferite și ele depind de măsura în care ei și-au identificat cel puțin un dar spiritual cu care i-a înzestrat Dumnezeu.

B. Creșterea

O fetiță a fost întrebată de ce a căzut din pat. Ea a răspuns că s-a așezat să doarmă prea aproape de locul pe unde a urcat în pat! Oliver Cromwell a scris următoarele cuvinte pe Biblia lui: „Cel care încetează să devină mai bun încetează să fie bun” (Augustus Strong, *Systematic Theology* — Teologie sistematică). La marginea de sus a unei păduri dintr-un masiv muntos era

un semn pe care scria: „Mai sus de acest punct nu mai crește nimic”. Nimic nu poate fi mai trist decât un credincios a cărui creștere a încetat.

Lecția din această săptămînă ne pune la dispoziție cîteva domenii de creștere, printre care integritatea (v. 15) și unitatea (v. 13, 16). Primul domeniu le cere creștinilor să fie „credincioși adevărului” — (adică să spună adevărul) un lucru tot atît de delicat ca umblarea pe sîrmă. Cu toate acestea, mulți credincioși merg la cele două extreme: ori îi critică pe alții în mod violent, neținînd cont de sentimentele lor, ori își îngroapă sentimentele lor sincere, crezînd că acest mod de a aborda problemele este creștinesc și exprimă dragoste (deseori ei citează Matei 7:1, „nu judecați”).

CONSPIRAȚIE DE TIP BISERICESC. „În timpul primilor mei patru ani de activitate ca membru adult al bisericii am predat lecții de școală duminicală la două clase, am făcut parte din numeroase comitete și am fost în conducerea a două biserici. Acestea au fost biserici bune, alcătuite din oameni buni și stabili. Dar una dintre piedicile cu care eram confrunțați în permanență era faptul că în clasele de școală duminicală, la întîlnirile cu învățătorii și în cadrul ședințelor de comitet a existat o lipsă de onestitate uimitoare. Nu că oamenii ar fi mințit. Dar exista între noi o înțelegere tacită de a nu scoate la lumină adevărul — cînd se părea că adevărul i-ar putea jigni pe cei din conducere sau pe altcineva — sau cînd pacea și liniștea ar putea fi conturbată. Evident, noi aveam sentimentul că a fi onest în asemenea situații ar fi o dovadă de cruzime sau de lipsă de tact. În consecință, am trăit într-o lume a unei duplicități subtile, o lume pe care noi credincioșii ne-am format-o.” (Keith Miller, *The Taste of New Wine* — Gustul vinului cel nou, p. 21.)

Pe lângă subiectul integrității (Efeseni 4:15), creșterea din lecția din săptămîna aceasta mai presupune și unitate. De vreme ce *cultul eului* este cel mai puternic cult din lume, s-ar putea ca acesta să constituie un concept greu de discutat:

1. Cum putem noi realiza o unitate mai mare în biserica locală?
  2. Cum putem noi promova o mai mare unitate între biserica noastră și Trupul lui Cristos în general?
  3. Care sînt factorii care facilitează lipsa de unitate?
- Unitatea a fost unul dintre lucrurile pe care Isus le-a cerut în rugăciunea (Ioan 17). Cum putem noi să fim un răspuns la rugăciunea Lui?

Întrebarea 10

Cum înțelegem porunca „Nu judecați” din Matei 7:1, în lumina celor scrise în Efeseni 4:15?

(Răspuns) Porunca „Nu judecați” din Matei 7:1 nu ne spune că noi nu

trebuie să gândim niciodată în mod critic, că nu trebuie să ne formăm opinii negative sau că nu trebuie să ne confruntăm niciodată cu un alt credincios. Dacă ar fi vrut să spună aceste lucruri, porunca și-ar fi sfidat propriul ei context. Isus a continuat și a spus:

1. După ce o persoană s-a judecat pe sine, ea poate să vadă clar cum să-i judece pe alții (Matei 7:5).

2. Noi nu trebuie să ne aruncăm „mărgăritarele... înaintea porcilor“ (v. 6). Cine sînt „porcii“? Noi trebuie să judecăm, adică să ne formulăm o opinie despre cine sînt „porcii“, înainte de a putea asculta cuvintele lui Isus.

3. Noi trebuie să ne păzim de prorocii mincinoși (v. 15); ca să facem acest lucru, trebuie să judecăm cine este și cine nu este proroc mincinos.

În Matei 7, cuvîntul „judecați“ trebuie să aibă sensul de „osîndiți“ (Luca 6:37). La fel ca un proverb din Vechiul Testament, Matei 7 îi avertizează pe cei care își asumă dreptul de a-i condamna pe alții, că și ei vor ajunge să fie condamnați (efectul bumerangului). Matei 7:1 nu trebuie să contrazică Ioan 7:24 („Nu judecați după înfățișare, ci judecați [notă: o poruncă pe care o dă Isus] după dreptate“).

De aceea, Matei 7:1 nu este în dezacord cu Efeseni 4:15. Dacă mai mulți credincioși ar spune adevărul în dragoste pe față, spiritul de condamnare, de atac pe la spate, condamnat în Matei 1:7 ar fi mult mai puțin prezent între noi.

C. Aplicație

Cere-le elevilor să se împartă în grupuri de cîte trei sau patru și să discute arătînd care cred ei că ar putea fi darurile lor spirituale. S-ar putea ca unii să nu aibă nici cea mai vagă idee; alții poate nu au auzit niciodată că ei au de la Dumnezeu un dar spiritual special, care să fie folosit în serviciul Său.

Dacă ai elevi care se cunosc bine unul pe celălalt, poate că unul dintre ei ar putea să-i spună altuia ceva de felul: „Maria, eu cred că tu ai darul ajutorărilor (1 Corinteni 12:28). În anul acesta m-ai ajutat încurajîndu-mă în mai multe ocazii“.

Cere-le grupurilor mici de elevi să se roage unul pentru celălalt ca fiecare să-și găsească și să-și folosească darul spiritual, în folosul Bisericii.

D. Rugăciune

Doamne, ne rugăm ca lecția de astăzi să ne deschidă o nouă perspectivă în ceea ce privește înțelegerea și folosirea în slujba Ta a darurilor pe care le avem de la Dumnezeu. În Numele lui Cristos. Amin.

E. De ținut minte

Cristos a dat daruri fiecărui membru al Bisericii Sale cu scopul de a unifica Trupul Său, în timp ce acesta crește și se maturizează.

LECȚIA 5

Prezența Trupului lui Cristos în lume

Textul lecției: Efeseni 4:17–5:2

Contextul biblic al lecției: Efeseni 4:17–5:20

Efeseni 4:17–5:2

17. Iată dar ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgînii, în deșertăciunea gîndurilor lor,

18. avînd mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor.

19. Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au datat la desfrînare și săvîrșesc cu lăcomie orice fel de necurăție.

20. Dar voi n-ați învățat așa pe Cristos;

21. dacă, cel puțin, L-ați ascultat și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați,

22. cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;

23. și să vă înnoiți în duhul minții voastre,

24. și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o dreptate și sfințenie pe care o dă adevărul.

25. De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul“, pentru că sîntem mădulare unii altora.

26. „Mîniați-vă și nu păcătuți.“ Să n-apună soarele peste mînia voastră,

27. și să nu dați prilej diavolului.

28. Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mîinile lui la ceva bun, ca să aibă să dea celui lipsit.

29. Nici un cuvînt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.

30. Să nu întristați pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluit pentru ziua răscumpărării.

31. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mînie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.

32. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unii pe alții, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Cristos.

5:1. Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.

2. Trăiți în dragoste, după cum și Dumnezeu ne-a iubit și S-a dat